

DOHOVOR O DOHODÁCH O VOĽBE SÚDU

Zmluvné štáty tohto dohovoru,

želajúc si podporovať medzinárodný obchod a investovanie prostredníctvom posilnenej spolupráce v oblasti súdnictva,

domnievajúc sa, že takúto spoluprácu možno posilniť jednotnými pravidlami týkajúcimi sa súdnej právomoci a uznávania a výkonu zahraničných rozsudkov v občianskych alebo obchodných veciach,

domnievajúc sa, že takáto posilnená spolupráca si vyžaduje najmä medzinárodný právny systém, ktorý poskytuje istotu a zabezpečuje účinnosť dohôd o výlučnej právomoci súdu medzi stranami obchodných transakcií a upravuje uznávanie a výkon rozsudkov vyplývajúcich zo súdnych konaní založených na týchto dohodách,

sa rozhodli uzatvoriť tento dohovor a dohodli sa na týchto ustanoveniach:

KAPITOLA I – ROZSAH PÔSOBNOSTI A DEFINÍCIE

Článok 1 Rozsah pôsobnosti

1. Tento dohovor sa v medzinárodných prípadoch vzťahuje na dohody o výlučnej právomoci súdu uzatvorené v občianskych a obchodných veciach.

2. Na účely kapitoly II je prípad medzinárodným, pokiaľ strany nemajú sídlo v rovnakom zmluvnom štáte a vzťah strán a všetky ďalšie prvky týkajúce sa prípadu, bez ohľadu na miesto zvoleného súdu, nie sú spojené iba s týmto štátom.

3. Na účely kapitoly III je prípad medzinárodným, ak sa strana dožaduje uznávania alebo výkonu zahraničného rozsudku.

Článok 2 Výnimky z rozsahu pôsobnosti

1. Tento dohovor sa nevzťahuje na dohody o výlučnej právomoci súdu:

a) ktorých stranou je fyzická osoba konajúca najmä na osobné, rodinné účely alebo účely domácnosti (spotrebiteľ);

b) ktoré sa týkajú pracovných zmlúv, vrátane kolektívnych zmlúv.

2. Tento dohovor sa nevzťahuje na tieto záležitosti:

a) osobný stav a právna spôsobilosť fyzických osôb;

b) vyživovacie povinnosti;

- c) iné prípady rodinného práva, vrátane majetkových režimov manželov a ďalších práv alebo povinností vyplývajúcich z manželstva alebo podobných vzťahov;
- d) dedenie zo závetu a zo zákona;
- e) platobná neschopnosť, vyrovnanie a podobné záležitosti;
- f) preprava cestujúcich a tovarov;
- g) znečisťovanie mora, obmedzenie zodpovednosti za námorné pohľadávky, spoločné havárie, ako aj núdzové vlečenie a záchranu lodí;
- h) záležitosti týkajúce sa protimonopolnej oblasti (hospodárskej súťaže);
- i) zodpovednosť za jadrové škody;
- j) nároky na náhradu škody v prípade osobnej ujmy uplatňované fyzickými osobami alebo v ich mene;
- k) nároky na náhradu škody na hmotnom majetku v prípade úmyselného porušenia práva alebo deliktu, ktoré nevyplývajú zo zmluvného vzťahu;
- l) vecné práva k nehnuteľnosti a nájom nehnuteľností;
- m) platnosť, neplatnosť alebo zánik právnických osôb a platnosť rozhodnutí ich orgánov;
- n) platnosť práv duševného vlastníctva, ktoré nie sú autorskými ani súvisiacimi právami;
- o) porušenie práv duševného vlastníctva, ktoré nie sú autorskými ani súvisiacimi právami, okrem prípadov, keď sa konanie vo veci porušenia začne z dôvodu porušenia zmluvy medzi stranami, ktorá sa týka týchto práv, alebo sa môže začať z dôvodu porušenia tejto zmluvy;
- p) platnosť zápisov do verejných registrov.

3. Bez ohľadu na odsek 2 sa z rozsahu pôsobnosti tohto dohovoru nevylučujú konania, kde vec vylúčená na základe uvedeného odseku vzniká iba ako predbežná otázka a nie ako predmet konania. Najmä samotná skutočnosť, že vec vylúčená na základe odseku 2 vzniká na základe obhajoby, nevylučuje konanie z rozsahu pôsobnosti dohovoru, ak táto vec nie je predmetom konania.

4. Tento dohovor sa nevzťahuje na arbitrážne a súvisiace konania.

5. Konania nie sú vylúčené z rozsahu pôsobnosti tohto dohovoru iba na základe samotnej skutočnosti, že štát, vrátane vlády, vládnej agentúry alebo akejkoľvek osoby konajúcej v mene štátu, je zmluvnou stranou tohto dohovoru.

6. Nič v tomto dohovore nemá vplyv na výsady a imunity štátov, ani medzinárodných organizácií, pokiaľ ide o nich samé a ich majetok.

Článok 3 Dohody o výlučnej právomoci súdu

Na účely tohto dohovoru:

a) „dohoda o výlučnej právomoci súdu“ znamená dohodu uzatvorenú dvomi alebo viacerými stranami, ktorá spĺňa požiadavky odseku c) a určuje na účely rozhodovania o sporoch, ktoré vznikli alebo môžu vzniknúť v súvislosti s konkrétnym právnym vzťahom, súdy jedného zmluvného štátu alebo jeden alebo viac osobitných súdov jedného zmluvného štátu s vylúčením právomoci iných súdov;

b) dohoda o voľbe právomoci súdu, ktorou sa určujú súdy jedného zmluvného štátu alebo jeden resp. viac osobitných súdov jedného zmluvného štátu sa považuje za výlučnú, pokiaľ strany výslovne nestanovili inak;

c) dohoda o výlučnej právomoci súdu sa musí uzatvoriť alebo zdokumentovať:

i) písomne; alebo

ii) akýmkoľvek inými komunikačnými prostriedkami, ktoré sprístupňujú informácie tak, aby sa v nej obsiahnuté informácie mohli použiť v budúcnosti;

d) dohoda o výlučnej právomoci súdu, ktorá je súčasťou zmluvy, sa považuje za dohodu nezávislú od ostatných podmienok zmluvy. Platnosť dohody o výlučnej právomoci súdu sa nemôže napadnúť iba na základe neplatnosti zmluvy.

Článok 4 Ďalšie definície

1. „Rozsudok“ v tomto dohovore znamená akékoľvek rozhodnutie o skutkovej podstate prijaté súdom, nech už je akokoľvek nazvané, vrátane uznesenia alebo príkazu, a stanovenie trov súdneho konania (vrátane súdneho úradníka) za predpokladu, že toto stanovenie sa týka rozhodnutia o skutkovej podstate, ktoré možno uznať alebo vykonať na základe tohto dohovoru. Predbežné ochranné opatrenie nie je rozsudkom.

2. Na účely tohto dohovoru subjekt alebo osoba iná než fyzická osoba má sídlo v tom štáte:

a) v ktorom má svoje registrované sídlo;

b) podľa ktorého právnych predpisov bol(a) zaregistrovaný(á) alebo vytvorený(á);

c) v ktorom má svoje ústredie; alebo

d) v ktorom má svoje hlavné sídlo podnikania.

KAPITOLA II – PRÁVOMOC SÚDU

Článok 5 Právomoc zvoleného súdu

1. Súd alebo súdy zmluvného štátu určené v dohode o výlučnej právomoci súdu majú právomoc rozhodovať o spore, na ktorý sa vzťahuje dohoda, pokiaľ na základe právnych predpisov tohto štátu dohoda nie je neplatná.

2. Súd, ktorý má právomoc podľa odseku 1, neodmietne vykonať svoju právomoc s tým odôvodnením, že o spore by mal rozhodnúť súd iného štátu.

3. Predchádzajúce odseky nemajú vplyv na pravidlá týkajúce sa:

a) právomoci súdu, pokiaľ ide o predmet alebo hodnotu nároku;

b) vnútorného rozdeľovania právomoci medzi súdmi zmluvného štátu. V prípade, že zvolený súd má možnosť voľne rozhodnúť o tom, či postúpi vec inému súdu, mala by sa primerane zohľadniť voľba zmluvných strán.

Článok 6 Povinnosti súdu, ktorý nebol zvolený

Súd iného zmluvného štátu, než je zmluvný štát zvoleného súdu, zastaví alebo zamietne konanie, na ktoré sa vzťahuje dohoda o výlučnej právomoci súdu, s výnimkou prípadov, keď:

a) dohoda je neplatná na základe právnych predpisov štátu zvoleného súdu;

b) strana nebola spôsobilá uzatvoriť dohodu na základe právnych predpisov štátu konajúceho súdu;

c) uvedenie dohody do platnosti by viedlo k zjavnej nespravodlivosti alebo by bolo zjavne v rozpore s verejným poriadkom štátu konajúceho súdu;

d) z výnimočných dôvodov, ktoré sú mimo kontroly strán, sa dohoda nemôže primerane vykonať; alebo

e) zvolený súd rozhodol, že nebude konať vo veci.

Článok 7 Predbežné ochranné opatrenia

Týmto dohovorom sa neriadia predbežné ochranné opatrenia. Tento dohovor nevyžaduje ani nevylučuje povolenie, zamietnutie alebo ukončenie predbežných ochranných opatrení súdom zmluvného štátu a nemá vplyv na to, či strana môže alebo nemôže požiadať o povolenie, zamietnutie alebo ukončenie takýchto opatrení, ani na to, či by súd mal alebo nemal povoliť, zamietnuť alebo ukončiť takéto opatrenia.

KAPITOLA III – UZNÁVANIE A VÝKON ROZSUDKU

Článok 8 Uznávanie a výkon rozsudku

1. Rozsudok vynesенý súdom zmluvného štátu, ktorý bol určený v dohode o výlučnej právomoci súdu, sa uznáva a vykonáva v ostatných zmluvných štátoch v súlade s touto kapitolou. Uznávanie alebo výkon rozsudku sa môže zamietnuť iba z dôvodov uvedených v tomto dohovore.

2. Bez toho, aby bolo dotknuté preskúmanie potrebné na uplatňovanie ustanovení tejto kapitoly, sa skutková podstata rozsudku vynesенého súdom pôvodu neskúma. Určený súd je viazaný skutkovými zisteniami, na ktorých súd pôvodu založil svoju právomoc, pokiaľ rozsudok nebol vynesенý kontumačne.

3. Rozsudok sa uznáva iba vtedy, ak je účinný v štáte pôvodu a vykonáva sa iba vtedy, ak je vykonateľný v štáte pôvodu.

4. Uznávanie alebo výkon rozsudku sa môže odložiť alebo zamietnuť, ak rozsudok podlieha preskúmaniu v štáte pôvodu alebo ak lehota na požiadanie o bežné preskúmanie neuplynula. Zamietnutie nebráni podaniu následnej žiadosti o uznávanie alebo výkon rozsudku.

5. Tento článok sa vzťahuje aj na rozsudok vynesенý súdom zmluvného štátu, na ktorý súd zvolený v danom štáte postúpil vec v súlade s článkom 5 odsek 3. V prípade, že zvolený súd mohol voľne rozhodnúť o postúpení veci inému súdu, uznávanie alebo výkon rozsudku možno zamietnuť voči strane, ktorá namietala proti postúpeniu primeraným spôsobom v štáte pôvodu.

Článok 9 Zamietnutie uznávania alebo výkonu rozsudku

Uznávanie alebo výkon rozsudku možno zamietnuť, ak:

a) dohoda bola neplatná na základe právnych predpisov štátu zvoleného súdu, pokiaľ zvolený súd nestanovil, že dohoda je platná;

b) strana nebola spôsobilá uzatvoriť dohodu na základe právnych predpisov štátu dožiadaného štátu;

c) písomnosť, na základe ktorej sa začalo konanie, alebo rovnocenná písomnosť, vrátane základných prvkov nároku,

i) nebola oznámená obžalovanému v dostatočnom predstihu a takým spôsobom, že si mohol zabezpečiť obhajobu, pokiaľ sa obžalovaný nezúčastnil konania a nepredložil svoj prípad bez napadnutia oznámenia na súde pôvodu za predpokladu, že právne predpisy štátu pôvodu povolili napadnutie oznámenia; alebo

ii) bola oznámená obžalovanému v dožiadanom štáte spôsobom, ktorý nie je zlučiteľný so základnými zásadami dožiadaného štátu týkajúcimi sa doručovania písomností;

d) rozsudok bol dosiahnutý podvodom procesnej povahy;

e) uznávanie alebo výkon rozsudku by boli zjavne nezlučiteľné s verejným poriadkom dožiadaného štátu, vrátane prípadov, keď osobitné konania vedúce k rozsudku boli nezlučiteľné so základnými zásadami spravodlivého procesu toho štátu;

f) rozsudok je nezlučiteľný s rozsudkom, ktorý vydal dožiadaný štát v prípade sporu medzi tými istými stranami; alebo

g) rozsudok je nezlučiteľný so skorším rozsudkom vynesенým v inom štáte medzi tými istými stranami v tom istom predmete žaloby za predpokladu, že skorší rozsudok spĺňa podmienky potrebné na jeho uznávanie v dožiadanom štáte.

Článok 10 Predbežné otázky

1. V prípade, že vec vylúčená podľa článku 2 odsek 2 alebo podľa článku 21 vznikla ako predbežná otázka, rozhodnutie o tejto otázke sa na základe tohto dohovoru neuznáva ani nevykonáva.

2. Uznávanie alebo výkon rozsudku sa môže zamietnuť, ak bol rozsudok založený na rozhodnutí o veci vylúčenej podľa článku 2 odsek 2.

3. V prípade rozhodnutia o platnosti práva duševného vlastníctva iného než je autorské alebo súvisiace právo, sa však uznávanie alebo výkon rozsudku môže zamietnuť alebo odložiť na základe predchádzajúceho odseku iba vtedy, ak:

a) uvedené rozhodnutie nie je v súlade s rozsudkom alebo rozhodnutím príslušného orgánu v danej veci vydaným v štáte, ktorého právne predpisy boli základom pre vznik práva duševného vlastníctva; alebo

b) konanie týkajúce sa platnosti práva duševného vlastníctva prebieha v tom štáte.

4. Uznávanie alebo výkon rozsudku sa môže zamietnuť, ak rozsudok bol založený na rozhodnutí o veci vylúčenej na základe vyhlásenia vydaného dožiadaným štátom podľa článku 21.

Článok 11 Náhrada škody

1. Uznávanie alebo výkon rozsudku sa môže zamietnuť, ak sa rozsudkom priznáva náhrada škody, vrátane exemplárnej alebo represívnej náhrady škody, ktorá neodškodňuje stranu za skutočnú stratu alebo škodu, ktorú utrpela.

2. Určený súd zohľadňuje, či náhrady škody priznané súdom pôvodu slúžia na pokrytie nákladov a výdavkov súvisiacich s konaním a do akej miery.

Článok 12 Súdne urovnania

Súdne urovnania, ktoré súd zmluvného štátu určený v dohode o výlučnej právomoci súdu schválil, alebo ktoré boli uzatvorené pred uvedeným súdom v priebehu konania a ktoré sú vykonateľné rovnakým spôsobom ako rozsudok v štáte pôvodu, sa vykonávajú na základe tohto dohovoru rovnakým spôsobom ako rozsudok.

Článok 13 Písomnosti, ktoré sa majú predložiť

1. Strana, ktorá sa domáha uznávania rozsudku alebo žiada o výkon rozsudku, predloží:

a) úplnú a overenú kópiu rozsudku;

b) dohodu o výlučnej právomoci súdu, jej overenú kópiu alebo dôkaz o jej existencii;

c) ak bol rozsudok vynesенý kontumačne, originál alebo overenú kópiu písomnosti, ktorá potvrdzuje, že písomnosť, na základe ktorej sa začalo konanie, alebo rovnocenná písomnosť bola oznámená strane, ktorá si nespĺnila záväzky;

d) akékoľvek písomnosti potrebné na preukázanie, že rozsudok je účinný alebo prípadne vykonateľný v štáte pôvodu;

e) v prípade uvedenom v článku 12 osvedčenie súdu štátu pôvodu, že súdne urovnanie alebo jeho časť sú vykonateľné rovnakým spôsobom ako rozsudok v štáte pôvodu.

2. Ak podmienky rozsudku nedovoľujú určenému súdu overiť, či podmienky tejto kapitoly boli dodržané, tento súd môže vyžadovať akékoľvek potrebné písomnosti.

3. K žiadosti o uznávanie alebo výkon rozsudku môže byť pripojená písomnosť, ktorú vydal súd (vrátane súdneho úradníka) štátu pôvodu vo forme odporúčanej a uverejnenej Haagskou konferenciou medzinárodného práva súkromného.

4. Ak písomnosti uvedené v tomto článku nie sú v úradnom jazyku dožiadaného štátu, musí byť k nim pripojený overený preklad do úradného jazyka, pokiaľ právne predpisy dožiadaného štátu nestanovujú inak.

Článok 14 Postup

Postup týkajúci sa uznávania, vyhlásenia vykonateľnosti alebo registrácie na účely výkonu rozsudku a výkon rozsudku sa riadia právnymi predpismi dožiadaného štátu, pokiaľ tento dohovor nestanovuje inak. Určený súd koná urýchlene.

Článok 15 Oddeliteľnosť

Uznávanie alebo výkon oddeliteľnej časti rozsudku sa povoľuje v prípade, že sa požiadalo o uznávanie alebo výkon tejto časti alebo vtedy, ak sa na základe tohto dohovoru môže uznať alebo vykonať iba časť rozsudku.

KAPITOLA IV – VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 16 Prechodné ustanovenia

1. Tento dohovor sa vzťahuje na dohody o výlučnej právomoci súdu, ktoré boli uzatvorené potom, ako tento dohovor vstúpil do platnosti pre štát zvoleného súdu.

2. Tento dohovor sa nevzťahuje na konania, ktoré sa začali pred nadobudnutím jeho platnosti pre štát konajúceho súdu.

Článok 17 Poistné zmluvy a zaistovacie zmluvy

1. Konania vo veci poistných alebo zaistovacích zmlúv nie sú vylúčené z rozsahu pôsobnosti tohto dohovoru z dôvodu, že poistná alebo zaistovacia zmluva sa týka záležitosti, na ktoré sa tento dohovor nevzťahuje.

2. Uznávanie a výkon rozsudku týkajúceho sa povinnosti plnenia podmienok poistnej alebo zaistovacej zmluvy, sa nesmie obmedziť ani odmietnuť z dôvodu, že zodpovednosť na

základe uvedenej zmluvy zahŕňa zodpovednosť za odškodnenie poistených alebo zaistených, pokiaľ ide o:

- a) záležitosť, na ktorú sa tento dohovor nevzťahuje; alebo
- b) priznanie náhrady škody, na ktorú by sa mohol vzťahovať článok 11.

Článok 18 Oslobodenie od overovania

Všetky písomnosti postúpené alebo doručené na základe tohto dohovoru sú oslobodené od súdneho overovania alebo akéhokoľvek obdobného konvenčného postupu, vrátane apostilu.

Článok 19 Vyhlásenia obmedzujúce právomoc súdu

Štát môže vyhlásiť, že jeho súdy môžu odmietnuť rozhodovať spory, na ktoré sa vzťahuje dohoda o výlučnej právomoci súdu, ak okrem miesta zvoleného súdu neexistuje žiadna súvislosť medzi týmto štátom a stranami alebo sporom.

Článok 20 Vyhlásenia obmedzujúce uznávanie a výkon rozsudku

Štát môže vyhlásiť, že jeho súdy môžu odmietnuť uznávanie alebo výkon rozsudku vyneseny súdom iného zmluvného štátu, ak strany mali sídlo v dožiadanom štáte a ak vzťah strán a všetky ďalšie prvky týkajúce sa sporu s výnimkou miesta zvoleného súdu súviseli iba s dožiadaným štátom.

Článok 21 Vyhlásenia týkajúce sa osobitných záležitostí

1. V prípade, že štát má silný záujem neuplatniť tento dohovor na osobitnú vec, môže tento štát vyhlásiť, že na túto vec nebude uplatňovať dohovor. Štát vydávajúci takéto vyhlásenie zabezpečí, aby vyhlásenie nemalo širšiu pôsobnosť, než je potrebné, a aby vylúčená osobitná vec bola jasne a presne vymedzená.

2. Pokiaľ ide o uvedenú vec, dohovor sa neuplatňuje:

- a) v zmluvnom štáte, ktorý vydal vyhlásenie;
- b) v iných zmluvných štátoch, kde dohoda o výlučnej právomoci súdu stanovuje súdy alebo jeden príp. viac osobitných súdov štátu, ktorý vydal vyhlásenie.

Článok 22 Recipročné vyhlásenia o dohodách o nevýlučnej právomoci súdu

1. Zmluvný štát môže vyhlásiť, že jeho súdy uznávajú a vykonávajú rozsudky vynesené súdmi iných zmluvných štátov určenými v dohode o právomoci súdu uzatvorenej medzi dvoma alebo viacerými stranami, ktorá spĺňa požiadavky článku 3 odsek c), a určí za účelom rozhodnutia o sporoch, ktoré vznikli alebo môžu vzniknúť v súvislosti s osobitným právnym vzťahom, súd alebo súdy jedného príp. viacerých zmluvných štátov (dohoda o nevýlučnej právomoci súdu).

2. V prípade, že uznávanie alebo výkon rozsudku vynesený v zmluvnom štáte, ktorý vydal takéto vyhlásenie, sa žiada v inom zmluvnom štáte, ktorý vydal takéto vyhlásenie, rozsudok sa uznáva a vykonáva na základe tohto dohovoru, ak:

- a) súd pôvodu bol určený v dohode o nevýlučnej právomoci súdu;
- b) neexistuje rozsudok vynesený iným súdom, na ktorom by sa mohlo začať konanie v súlade s dohodou o nevýlučnej právomoci súdu, ani konanie prebiehajúce medzi tými istými stranami v tom istom predmete žaloby na akomkoľvek inom súde; a
- c) súd pôvodu bol súdom, ktorý začal konať ako prvý.

Článok 23 Jednotný výklad

Pri výklade tohto dohovoru sa zohľadňuje jeho medzinárodný charakter a potreba podporovať jednotnosť v jeho uplatňovaní.

Článok 24 Preskúmanie uplatňovania dohovoru

Generálny tajomník Haagskej konferencie medzinárodného práva súkromného pravidelne prijíma opatrenia týkajúce sa:

- a) preskúmania uplatňovania tohto dohovoru, vrátane akýchkoľvek vyhlásení; a
- b) posúdenia, či sú potrebné akékoľvek zmeny a doplnenia tohto dohovoru.

Článok 25 Nejednotné právne systémy

1. Vo vzťahu k zmluvnému štátu, v ktorom sa v rôznych územných jednotkách uplatňujú dva právne systémy alebo viac právnych systémov, pokiaľ ide o akúkoľvek záležitosť, ktorou sa zaoberá tento dohovor:

- a) akýkoľvek odkaz na právne predpisy alebo postup štátu sa podľa potreby považuje za odkaz na právne predpisy a postup platné v príslušnej územnej jednotke;
- b) akýkoľvek odkaz na sídlo v štáte sa podľa potreby považuje za odkaz na sídlo v príslušnej územnej jednotke;
- c) akýkoľvek odkaz na súd alebo súdy štátu sa podľa potreby považuje za odkaz na súd alebo súdy v príslušnej územnej jednotke;
- d) akýkoľvek odkaz na spojitosť so štátom sa podľa potreby považuje za odkaz na spojitosť s príslušnou územnou jednotkou.

2. Bez toho, aby bol dotknutý predchádzajúci odsek, zmluvný štát s dvomi alebo viacerými územnými jednotkami, v ktorých sa uplatňujú rôzne právne systémy, nie je povinný uplatňovať tento dohovor v prípadoch, ktoré zahŕňajú výhradne tieto rôzne územné jednotky.

3. Súd v územnej jednotke zmluvného štátu s dvomi alebo viacerými územnými jednotkami, v ktorých sa uplatňujú rôzne právne systémy, nie je povinný uznať ani vykonať rozsudok

iného zmluvného štátu iba z toho dôvodu, že rozsudok bol uznaný alebo vykonaný v inej územnej jednotke toho istého zmluvného štátu podľa tohto dohovoru.

4. Tento článok sa nevzťahuje na regionálnu organizáciu ekonomickej integrácie.

Článok 26 Súvislosť s inými medzinárodnými právnymi nástrojmi

1. Tento dohovor sa vykladá podľa možnosti tak, aby bol zlučiteľný s inými zmluvami platnými pre zmluvné štáty, bez ohľadu na to, či boli uzatvorené pred týmto dohovorom alebo po ňom.

2. Tento dohovor sa nedotýka uplatňovania inej zmluvy zmluvným štátom, bez ohľadu na to, či bola uzatvorená pred týmto dohovorom alebo po ňom v prípadoch, keď žiadna zo strán nemá sídlo v zmluvnom štáte, ktorý nie je stranou zmluvy.

3. Tento dohovor sa nedotýka uplatňovania inej zmluvy zmluvným štátom, ktorá bola uzatvorená skôr, než tento dohovor nadobudol platnosť pre zmluvný štát, ak by uplatňovanie dohovoru nebolo v súlade s povinnosťami zmluvného štátu voči akémukoľvek nezmluvnému štátu. Tento odsek sa nevzťahuje na zmluvy, ktorými sa reviduje alebo nahrádza zmluva uzatvorená skôr, než tento dohovor nadobudol platnosť pre zmluvný štát, s výnimkou prípadov, keď revízia alebo nahradenie zmluvy spôsobujú nové rozpory s týmto dohovorom.

4. Tento dohovor sa nedotýka uplatňovania inej zmluvy zmluvným štátom bez ohľadu na to, či bola uzatvorená pred týmto dohovorom alebo po ňom, na účely dosiahnutia uznania alebo výkonu rozsudku vyneseného súdom zmluvného štátu, ktorý je tiež stranou uvedenej zmluvy. Rozsudok sa však neuznáva, ani nevykonáva v menšej miere než na základe tohto dohovoru.

5. Tento dohovor sa nedotýka uplatňovania inej zmluvy zmluvným štátom, ktorou sa vo vzťahu k osobitnej veci riadi právomoc súdu alebo uznávanie alebo výkon rozsudkov, a to aj vtedy, ak bola uzatvorená po tomto dohovore, a aj vtedy, ak všetky príslušné štáty sú stranami tohto dohovoru. Tento odsek sa uplatňuje iba vtedy, ak zmluvný štát vydal vyhlásenie týkajúce sa inej zmluvy podľa tohto odseku. V prípade takéhoto vyhlásenia nie sú zmluvné štáty povinné uplatňovať tento dohovor na túto osobitnú vec v rozsahu akéhokoľvek rozporu v prípade, že v dohode o výlučnej právomoci súdu sú stanovené súdy alebo jeden príp. viac osobitných súdov zmluvného štátu, ktorý vydal vyhlásenie.

6. Tento dohovor sa nedotýka uplatňovania pravidiel regionálnej organizácie ekonomickej integrácie, ktorá je stranou tohto dohovoru, bez ohľadu na to, či boli prijaté pred týmto dohovorom alebo po ňom:

a) v prípade, že žiadna zo strán nemá sídlo v zmluvnom štáte, ktorý nie je členským štátom regionálnej organizácie ekonomickej integrácie;

b) pokiaľ ide o uznanie alebo výkon rozsudkov medzi členskými štátmi regionálnej organizácie ekonomickej integrácie.

KAPITOLA V – ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 27 Podpis, ratifikácia, prijatie, schválenie alebo pristúpenie

1. Tento dohovor je otvorený na podpis pre všetky štáty.
2. Tento dohovor podlieha ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu signatárskymi štátmi.
3. Tento dohovor je otvorený na pristúpenie pre všetky štáty.
4. Listiny o ratifikácii, prijatí, schválení alebo pristúpení sa ukladajú na Ministerstve zahraničných vecí Holandského kráľovstva, ktoré je depozitárom dohovoru.

Článok 28 Vyhlásenia týkajúce sa nejednotných právnych systémov

1. Ak má štát dve alebo viac územných jednotiek, v ktorých sa uplatňujú rôzne právne systémy, pokiaľ ide o záležitosti, ktorými sa zaoberá tento dohovor, môže v čase podpisu, ratifikácie, prijatia dohovoru alebo pristúpenia k nemu vyhlásiť, že dohovor sa rozširuje na všetky jeho územné jednotky alebo iba na jednu príp. viac z nich a môže kedykoľvek upraviť toto vyhlásenie predložením iného vyhlásenia.
2. Vyhlásenie sa oznamuje depozitárovi a výslovne sa v ňom uvádzajú územné jednotky, na ktoré sa dohovor vzťahuje.
3. Ak štát nevydá vyhlásenie na základe tohto článku, dohovor sa rozširuje na všetky územné jednotky tohto štátu.
4. Tento článok sa nevzťahuje na regionálnu organizáciu ekonomickej integrácie.

Článok 29 Organizácie regionálnej ekonomickej integrácie

1. Regionálna organizácia ekonomickej integrácie, ktorá je zriadená výlučne zvrchovanými štátmi a má právomoc nad niektorými alebo všetkými záležitosťami, ktoré sa riadia týmto dohovorom, môže rovnako podpísať, prijať, schváliť tento dohovor alebo pristúpiť k nemu. Regionálna organizácia ekonomickej integrácie má v tomto prípade práva a povinnosti zmluvného štátu do tej miery, že organizácia má právomoc nad záležitosťami, ktoré sa riadia týmto dohovorom.
2. Regionálna organizácia ekonomickej integrácie v čase podpisu, prijatia, schválenia dohovoru alebo pristúpenia k nemu písomne oznámi depozitárovi záležitosti, ktoré sa riadia týmto dohovorom, pokiaľ ide o právomoc, ktorá bola prevedená na uvedenú organizáciu jej členskými štátmi. Organizácia urýchlene písomne oznámi depozitárovi akékoľvek zmeny svojej právomoci, ako je stanovené v poslednom oznámení uvedenom v rámci tohto odseku.
3. Na účely nadobudnutia platnosti tohto dohovoru sa akákoľvek listina uložená regionálnou organizáciou ekonomickej integrácie nepočíta, pokiaľ regionálna organizácia ekonomickej integrácie v súlade s článkom 30 nevyhlási, že jej členské štáty nebudú stranami tohto dohovoru.
4. Akýkoľvek odkaz na „zmluvný štát“ alebo „štát“ v tomto dohovore sa podľa potreby vzťahuje rovnako na regionálnu organizáciu ekonomickej integrácie, ktorá je jeho stranou.

Článok 30 Pristúpenie regionálnej organizácie ekonomickej integrácie bez jej členských štátov

1. V čase podpisu, prijatia, schválenia tohto dohovoru alebo pristúpenia k nemu môže regionálna organizácia ekonomickej integrácie vyhlásiť, že uplatňuje právomoc nad všetkými záležitosťami, ktoré sa riadia týmto dohovorom, a že jej členské štáty nebudú stranami tohto dohovoru, ale že sú ním viazané na základe podpisu, prijatia, schválenia dohovoru organizáciou alebo pristúpenia organizácie k nemu.

2. V prípade, že regionálna organizácia ekonomickej integrácie vydá vyhlásenie v súlade s odsekom 1, akýkoľvek odkaz na „zmluvný štát“ alebo „štát“ v tomto dohovore sa podľa potreby vzťahuje rovnako na členské štáty organizácie.

Článok 31 Nadobudnutie platnosti

1. Tento dohovor nadobúda platnosť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po skončení troch mesiacov po uložení druhej listiny o ratifikácii, prijatí, schválení alebo pristúpení uvedenej v článku 27.

2. Potom tento dohovor nadobúda platnosť:

a) pre každý štát alebo regionálnu organizáciu ekonomickej integrácie následne po jeho ratifikácii, prijatí, schválení alebo pristúpení k nemu v prvý deň mesiaca nasledujúceho po skončení troch mesiacov po uložení jeho listiny o ratifikácii, prijatí, schválení alebo pristúpení;

b) pre územnú jednotku, na ktorú sa tento dohovor rozšíril v súlade s článkom 28 odsek 1 v prvý deň mesiaca nasledujúceho po skončení troch mesiacov po oznámení vyhlásenia uvedeného v uvedenom článku.

Článok 32 Vyhlásenia

1. Vyhlásenia uvedené v článkoch 19, 20, 21, 22 a 26 možno vydať pri podpise, ratifikácii, prijatí, schválení alebo pristúpení alebo kedykoľvek potom a môžu sa kedykoľvek upraviť alebo odvolať.

2. Vyhlásenia, úpravy a odvolania sa oznamujú depozitárovi.

3. Vyhlásenie vydané v čase podpisu, ratifikácie, prijatia, schválenie alebo pristúpenia nadobúda platnosť pre príslušný štát súčasne s nadobudnutím platnosti tohto dohovoru.

4. Vyhlásenie vydané neskôr a akákoľvek úprava alebo odvolanie vyhlásenia nadobúda platnosť v prvý deň mesiaca nasledujúceho po skončení troch mesiacov po dátume, kedy bolo depozitárovi doručené oznámenie.

5. Vyhlásenie podľa článkov 19, 20, 21 a 26 sa nevzťahuje na dohody o výlučnej právomoci súdu uzatvorené pred nadobudnutím platnosti vyhlásenia.

Článok 33 Vypovedanie dohovoru

1. Tento dohovor možno vypovedať na základe písomného oznámenia depozitárovi. Vypovedanie sa môže obmedziť na určité územné jednotky nejednotného právneho systému, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor.

2. Vypovedanie nadobúda účinnosť v prvý deň mesiaca nasledujúceho po skončení dvanástich mesiacov po dni, kedy bolo depozitárovi doručené oznámenie. V prípade, že v oznámení je stanovená dlhšia lehota na nadobudnutie účinnosti vypovedania dohovoru, vypovedanie nadobúda účinnosť po skončení tejto dlhšej lehoty po dni, kedy bolo depozitárovi doručené oznámenie.

Článok 34 Oznámenia depozitára

Depozitár oznámi členom Haagskej konferencie medzinárodného práva súkromného a ďalším štátom a regionálnej organizácii ekonomickej integrácie, ktoré podpísali, ratifikovali, prijali, schválili dohovor alebo k nemu pristúpili v súlade s článkami 27, 29 a 30:

- a) podpisy, ratifikácie, prijatia, schválenia a pristúpenia uvedené v článkoch 27, 29 a 30;
- b) dátum, kedy tento dohovor nadobudol platnosť v súlade s článkom 31;
- c) oznámenia, vyhlásenia, úpravy a odvolania vyhlásení, ktoré sú uvedené v článkoch 19, 20, 21, 22, 26, 28, 29 a 30;
- d) vypovedania dohovoru uvedené v článku 33.

Na dôkaz toho splnomocnení zástupcovia riadne poverení na tento účel podpísali tento dohovor.

V Haagu 30. júna 2005 v anglickom a francúzskom jazyku, pričom obidve znenia sú rovnako autentické, v jedinej kópii, ktorá sa uloží v archívoch vlády Holandského kráľovstva a ktorej overená kópia sa zasiela prostredníctvom diplomatických ciest každému z členských štátov Haagskej konferencie medzinárodného práva súkromného ku dňu jej dvanásteho zasadnutia a každému štátu, ktorý sa zúčastnil na tomto zasadnutí.